

разпоредби за фактическо гарантиране на запазването на търговските позиции, придобити вследствие на производство, което незаконосъобразно е изключило част от операторите (като например забрана за нови концесионери да разполагат своите пунктове за приемане на залагания на по-малко от определено разстояние от вече съществуващи такива пунктове); в) предвижда случаи, в които концесията се прекратява и гаранции на висока стойност остават в полза на концедента, сред които случая, в който концесионерът пряко или непряко извършва трансгранични игрални дейности, които могат да се приравнят на дейностите, предмет на концесията?

Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales) на 26 май 2010 г. — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Rank Group PLC

(Дело C-259/10)

(2010/C 209/39)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (Civil Division) (England & Wales)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ответник: The Rank Group PLC

Преюдициални въпроси

1. Различното третиране по ДДС —

- i) на доставки, които са идентични от гледна точка на потребителя, или
- ii) на сходни доставки, които задоволяват едни и същи нужди на потребителя — само по себе си достатъчно ли е, за да се приеме, че е налице нарушение на принципа на данъчен неутралитет или трябва да се вземе предвид (и ако това е така, как)

а) правният и икономически контекст;

б) дали е налице конкуренция между идентичните услуги, респ. между сходните услуги; и/или

в) дали различното третиране по ДДС е довело до нарушаване на конкуренцията?

2. Може ли данъчнозадължено лице, чиито доставки съгласно националното право подлежат на облагане с ДДС (поради упражненото от държавата членка дискреционно правомощие по член 13Б, буква е) от Шеста директива (¹)), да иска възстановяване на платения за тези доставки ДДС поради нарушение на принципа на данъчен неутралитет, възникнало от третирането по ДДС на други доставки („доставки, използвани за сравнение“), ако

а) съгласно националното право доставките, използвани за сравнение, подлежат на облагане с ДДС, но

б) данъчният орган на държавата членка има практика да третира доставките, използвани за сравнение, като освободени от ДДС?

3. Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен, в какво поведение се изразява съответната практика, и по-специално

а) необходимо ли е данъчният орган ясно и недвусмислено да е посочил, че използваните за сравнение доставки ще бъдат третирани като освободени от ДДС;

б) има ли значение фактът, че към момента, когато данъчният орган е направил такова изявление, той не е преценил всички факти, които са релевантни за правилното третиране по ДДС на използваните за сравнение доставки, или не е преценил правилно тези факти; и

в) има ли значение фактът, че ДДС за използваните за сравнение доставки не е нито деклариран от данъчнозадълженото лице, нито е поискан от данъчния орган, но впоследствие данъчният орган се е опитал да събере този ДДС, при спазване на обичайните давностни срокове съгласно националното право?

4. Ако различното данъчно третиране се дължи на уеднаквена практика на националните данъчни органи, основана на общоприето схващане за действителния смисъл на съответните национални правни норми, от значение ли е за наличието на нарушение на принципа на данъчен неутралитет, ако

i) впоследствие данъчните органи променят своята практика,

ii) впоследствие национален съд приеме, че променената практика отразява правилното тълкуване на смисъла на съответните национални правни норми,

iii) принципите на националното и/или европейското право, включително принципът на защита на оправданите правни очаквания, принципът на *estoppel*, принципът на правна сигурност и принципът на забрана за обратно действие, и/или давностните срокове не допускат държавата членка да събира ДДС за доставки, които по-рано са били разглеждани като освободени?

(¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединено кралство) на 26 май 2010 г. — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/The Rank Group PLC

(Дело C-260/10)

(2010/C 209/40)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

The Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Обединено кралство)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ответник: The Rank Group PLC

Преюдициални въпроси

1. При упражняване на дискреционната си власт по член 13, Б, буква е) от Шеста директива ДДС (¹), когато държава членка облага с ДДС някои видове автомати, използвани за хазартни игри (наричани по-нататък „игрални автомати по част III“), докато запазва освобождаването на други такива автомати (сред които и терминалите за залагания с фиксирани коефициенти, наричани по-нататък „ТЗФК“), когато се твърди, че

поради това държавата членка нарушава принципа на данъчен неутралитет:

при съпоставката на игралните автомати по част III и ТЗФК (i) определящо или (ii) релевантно ли е, че

а) с ТЗФК се осъществяват дейности, класифицирани като „залагане“ по националното право (т.е. дейности, които съответният регулатор разглежда като „залагане“ по националното право с цел упражняване на регулаторните си правомощия)

и

б) с игралните автомати по част III се осъществяват дейности, попадащи в друга класификация по националното право, а именно „игри“, както и че за игрите и залагането се прилагат различни режими на регулиране съгласно уредбата на държавата членка в областта на контрола и регулирането на хазартните игри? Ако това е така, кои различия между въпросните режими на регулиране трябва да се вземат под внимание от националната юрисдикция?

2. Когато се определя дали принципът на данъчен неутралитет изисква едно и също данъчно третиране на упоменатите във въпрос 1 видове автомати (ТЗФК и игрални автомати по част III), какво равнище на абстракция трябва да възприеме националната юрисдикция при определяне дали продуктите са сходни? По-конкретно доколко е релевантно да се вземат под внимание следните аспекти:

а) сходствата и различията относно максималните позволени залози и печалби при ТЗФК и игралните автомати по част III;

б) ТЗФК могат да се използват за игра само в някои видове лицензирани помещения за залагане, които се различават от лицензираните игрални помещения и за които се прилагат регулаторни ограничения, различни от тези за лицензираните игрални помещения (въпреки че ТЗФК и до два игрални автомата по част III могат да се използват за игра в едно и също лицензирано помещение за залагане);

в) възможността за печалба при ТЗФК е пряко свързана с оповестените фиксирани коефициенти, докато възможността за печалба при игралните автомати по част III в някои случаи може да се променя с помощта на устройство, осигуряващо с течение на времето определен процент възвръщаемост на оператора и участника в играта;

г) сходствата и различията в наличните форми на ТЗФК и игралните автомати по част III;